

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

N. E. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ.

Διευθυντής

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασκευῆς τῶν ἑθνικῶν Πατριῶν καὶ Γερουσίας, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛ. ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑξέτις ἡμ. N. 8	Ἰστορικὸν ἔργον Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας). — Καταστάσιον (συνέχεια) τοῦ τέλους. — Οἱ δύο Καλλιτέχναι, (συνέχεια) ὁπ. Λόμπου Ἰουδαίου.	Ἐν Ἀθήναις δεκάτ. 10.
Ἐξωτ. ἑξέτις ἡμ. " " 8	Ἰστορικὸν ἔργον Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας). — Ὁ πόλεμος τοῦ Ἰουδαίου (συνέχεια).	" τὰς ἑπαρχίας 15.
Ἐξωτ. ἑξέτις ἡμ. " " 8	Ἰστορικὸν ἔργον Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας). — Ἰστορικὸν ἔργον Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας).	" τὴν ἑξωτερ. ἐπιπέδ. 25.
Ἐξωτ. ἑξέτις ἡμ. " " 8	Ἰστορικὸν ἔργον Ἐμ. Γονζαλὲς, (μετὰ εἰκόνας).	Φύλλα προσηγορίας 50.

Αισχρόνιοι ἀναμνηστικοί, ὅ.τ. ἐσώθητε ὑπὸ ἀπλοῦ στρατιώτου. Σελ. 180, στίλ. 2.

ΡΩΣΙΚΟΙ ΕΡΩΤΕΣ

EM. GONZALES

II

Φλίξ κηρύσσει

Ὁ δευτερότοκος εἶχεν αισθανθῆ τὴν καρδίαν του σκιοτάσαν ἐξ ὀργῆς ἀκούων κατηγορουμένην τὴν θυγατέρα τοῦ Βουριάκιν μετὰ τῆς ἀμειλίχτου ἐκείνης βανίας.

Δὲν εἶδονατο νὰ πιστεύσῃ εἰς τὰ βδελυρὰ ἐκείνοια, δι' ὧν ὁ λόρδος Γεώργιος εἶχε κηλιδῶται τὸν βίον τῆς γυναικὸς ἐκείνης, τῆς ὁποίας τὰ ὡς σαφῆς χαρακτηριστικὰ ἐμπεριέχον ψα

χὴν προθετικῆ' ἀλλ' ὅταν ἔμαθεν ὅτι αὐτὴ οὐδέποτε εἶχεν ἀγαπήσει, — ὅτι οἱ λατρευτὰί της δὲν ἦσαν ἢ θύματα θυσιάζομενα εἰς τὰς ἰδιοτροπίας της, — ἠδυνάθη εἰδῆς τι χάρις βαθείας ἐκ τῆς ἀποκχλύψεως ταύτης.

Κατὰ τὸν περιπαθῆ αὐτοῦ συλλογισμὸν, ἡ Βερίτσκα εἶχε μυστικὴν ἀφορμὴν, ὅπως τερῆ πῦμα τὴν ὑπερήφρον ἀνεξαρτησίαν τῆς καρδίας της. Ἡ σκληρότης τῶν ἐρωτοτροπιῶν της προήρχετο ἀναμνηστικῶς ἐκ τῶν γυδαίων ἀξιώσεων τῶν μνηστέρων της, οἵτινες τῷ ἐφείνοντο τόσον ἀναιδεῖς, ὅσον οἱ τῆς σώφρονος καὶ φιλοπόνου βασιλίσσης τῆς Πόλης. Τέλος ἐν τῷ ἀναδραματῷ τῶν ἀφρόνων ὀνειροπολημάτων του ὁ φρουρὸς ἐλησμονεῖ τὸ ταπεινὸν τῆς θέσεώς του, κατὰ

τὴν βωσικὴν ἱεραρχίαν, καὶ χωρὶς νὰ τολμᾷ ν' ἀσβλέπῃ εἰς τὴν καρδίαν τῆς προκηπίσσης, ὑπέφερε βλέπων πάντα ἄλλον νορίζοντα ἑαυτὸν ἄξιον τῆς ὑπερτάτης αὐτῆς εὐτυχίας.

Μετὰ ζώητος λοιπὸν ἀπορροσείας παρέτήρησαν, ὅτ' ὁ ὑπασπιστῆς, ἀγόμενος ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς οἰήσεως, ἦν φέρει ἐνίοτε ἢ νεότης, ἐπροχώρει ὀπισθεῖν ἀποτόμως πρὸς τὴν ὠραίαν Βερίτσκα καὶ ἐκλινεν οἴφνης ἐπ' αὐτὴν, ὡσεὶ θέλων νὰ τῆ φιλήσῃ τοὺς πόδας. Ἐσκέπτετο ἤδη, μὴ ὁ αἰγμυκτὴς νῖος παρεφρόνησε, ὅτε εἶδεν αὐτὴν ἀναλαμβάνοντα μεγαλοπρεπῆ ἀνθοδέσμαν, ἣν ἡ προκηπίσσα εἶχεν ἀρήσει νὰ πῆσῃ, καὶ δίδοντα αὐτὴν μετὰ χάριτος τελείας.

Ἡ Βερίτσκα προσήλωσεν ἐπὶ τοῦ